

ע"פ 5934/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5934/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
ירושלים בתפ"ח 4184-07-18 שניתנה ביום
28.7.2020 על ידי כבוד השופטים: ר' כרמל (אב"ד),
א' רומנובש' רנר

תאריך הישיבה: י"ג באלול התש"ף (2.9.2020)

בשם המבקש: עו"ד דוד הלוי

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין (רוזן)

החלטה

מונחת לפניי בקשה לעיכוב ביצוע גזר-דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 28.7.2020 (תפ"ח 4184-07-18; כב' השופטים ר' כרמל(אב"ד); א' רומנוב; ש' רנר), במסגרתו נגזרו על המבקש 4 שנות מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר מותנה; ופיצוי לשלושת המתלוננת, בסך כולל של 190,000 ש"ח. בקשת העיכוב מופנית כנגד רכיב המאסר בלבד.

1. על פי הלכת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769 (2000)), מתפקידו של בית המשפט, בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, להיעזר בשני כללים: האחד, כי על נאשם פלילים לרצות עונש מאסר בסמוך למועד גזר-דינו, כדי שלא לפגוע באמון הציבור במנגנון המשפט הפלילי. השני, כי אין לייתר את ההליך הערעורי דרך החלטה שלא לעכב את ביצוע גזר הדין.
2. בענייננו, המבקש הורשע על-פי הודאתו בריבוי עבירות של מעשים מגונים במשפחה ובקטינים מתחת לגיל 14; ובהחזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין משנת 2017. כתב האישום המתוקן מייחס למבקש שורת עבירות מין בביתו בת ה-6 ובתלמידים שונים במסגרות בהן עבד, וזאת בין השנים 2007-2009.

הסניגור טען כי מתמחי הענישה מחמירים עם המבקש, וכי לא ניתן מספיק משקל לכך שהעבירות בוצעו לפני זמן רב ולכך שהמערער לקח אחריות על מעשיו. טענה נוספת ומרכזית היא כי יש למנוע הטלת מאסר על המבקש בשל היותו חולה סכיזופרניה וכי הוא בעצמו מעוניין בטיפול. הוגש חומר רב, ואכן – מבלי לקבוע מסמרות ולצורך הבקשה בלבד – יש בסיס למסקנת בית משפט קמא כי נכון להטיל על המבקש עונש מאסר בפועל. אגב, הסניגור טען בבית משפט קמא במסגרת הטיעונים לעונש שהיה ובקשתו שלא להשית עונש מאסר בפועל לא תתקבל, יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 9 חודשי מאסר לשנתיים, ולהטיל עליו עונש שלא יעלה על שנת מאסר אחת לכל היותר.

הבקשה הזו דורשת, איפוא, מיקוד במצב האישי של המבקש. מהתסקיר שירות המבחן האחרון, שהוגש לפני כשלושה חודשים, עולה כי המבקש אכן מעוניין בטיפול אבל אין בנמצא טיפול רב-מערכתי שיכול לסייע לו במכלול, לאור קשייו הנפשיים ומסוכנותו המינית. בהקשר זה יצוין כי המבקש סולק מהוסטל לטיפול ייעודי לעברייני מין, לאור התנהגות אלימה לגביה סירב לקחת אחריות. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. זאת ועוד, חוות-דעתו של המרכז להערכת המסוכנות דירגה את המבקש כבעל מסוכנות מינית גבוהה לרצידיביזם מיני. כן עולה מהחומר שהוגש כי מחלתו לא החרפה בתקופה האחרונה.

בנסיבות אלו, נראה כי הפתרון הראוי הוא להורות על עיכוב מסוים של מועד התייצבותו למאסר, על-מנת לאפשר לשירות בתי הסוהר לערוך מיון כנדרש. לכך הסכימה באת-כוח המדינה. כמו כן, יש לתת עדיפות לשמיעת תיק זה. מהצד האחר, לא נראה כי יש הצדקה שלא לעכב את הביצוע. בהינתן הלכת שוורץ(ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769 (2000)), נראה, בנסיבות העניין, שהאפשרות שבית המשפט לא יטיל עונש מאסר על המבקש, כלל וכלל, איננה מבוססת. ושוב, זוהי הערכה ראשונית שתואמת למסגרת בקשה זו בלבד.

המעשים "מגוונים" ומצביעים על חומרה בכיוונים שונים. אף אם יש מקום להקל במידה מסוימת בעונשו של העורר, לא ראיתי להימנע מעיכוב התייצבותו למאסר.

3. סוף דבר –הנני מורה על עיכוב של מועד ההתייצבות למאסר, כדלהלן: על המבקש להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר ניצן, ביום 13.10.2020, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש/מערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

היומן יקבע תיק זה תוך כ-5 חודשים.

ניתנה היום, י"ד באלול התש"ף (3.9.2020).

ש ו פ ט
